

— Hiába kopogtat, semmi értelme sincs, — mondta az inas. — Ennek pediglen két oka van: az egyik az, hogy én is épp úgy kívül vagyok a kapun, mint maga, a másik meg az, hogy odabent akkora lármát csapnak, hogy senkise hallhatja a kopogást. — Valóban, egészen szokatlanul nagy láрма hallatszott bentről, valaki folytonosan bömbölt és tüsszentett, közben pedig minden pillanatban egy-egy hatalmas csörömpölés hangzott, mintha tálak vagy fazekak törtek volna darabokra.

— Legyen szíves, mondja meg, hogy juthatok be a házba, — szólta Alisz.

— A kopogásnak csak akkor volna valami értelme, — folytatta az inas, anélkül, hogy Alisz kérdését figyelemre méltatta volna, — ha a kapu kettőnk között volna. Például, ha maga belülről volna, kopogtathatna és én kiengedhetném magát. — Egész idő alatt, amíg beszélt, az égre nézett, amit Alisz határozottan udvariatlannak talált. — De lehet, hogy nem is tehet róla, — mondta magában, — hiszen a szeme olyan közel van a feje tetejéhez. A kérdésekre azonban mindenesetre felelhetne. — Hogy juthatok be a házba? — tette hozzá hangosan.

— Én itt fogok ülni holnapig, — mondta az inas...

Ebben a pillanatban kinyílt a kapu és egy nagy tál repült ki rajta, egyenesen az inas fejéhez. Végigkarcolta az orrát, aztán egy mellette lévő fán dirib-darabra tört.

— ... vagy talán holnaputánig is, — folytatta az inas, mintha mi sem történt volna.

— Hogy juthatok be a házba? — kérdezte Alisz újra, ezúttal emeltebb hangon.

— Nem ez az első inas. Az első kérdés egyáltalában.

Kétségtelen, hogy előbbrevaló, Alisznak volt inyjére az inas — mormogta magában ezek az állatok beszélni kell bolondulni!

Az inas úgy talált, amikor némi változott előbbi kijelentését. Fogok ülni folyton-folyamatosan.

— Hát én most dezte Alisz.

— Amit akar, — fityörészni kezdett.

— Kár ennyit be Alisz türelmét veszti — Evvel kinyitotta a

A kapu egyenesen vezetett, ami a földtől telistele volt füsttel. A hercegnő egy harc pólyásbabát dajkált. fölé hajolt és valamit mondt, amely valószínűleg

— Azt hiszem, levesben! — mondta sok tüsszentéstől nem

A levegő tele volt a hercegnő is tüsszer ami pedig a babát ill és tüsszögött, de köztet sem tartott. A kőten voltak, akik nekácsné és egy nagy